

וּבְכֵן וְלֹךְ תַּעֲלֶה קִדְשָׁהּ, כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ.

The ark is opened.

וּנְתַנָּה תִקְוָה קִדְשֵׁת הַיּוֹם, כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיּוֹם. וְכֵן
תִּנְשָׂא מַלְכוּתְךָ, וַיִּכּוֹן בַּחֲסֵד כְּסָאֲךָ, וְתִשָּׁב עָלֵינוּ בְּאַמֻּת
אִמָּת כִּי אֶתָּה הוּא דִין וּמוֹכִיחַ, וַיּוֹדֵעַ וְעַד, וְכוּתֵב
וְחוֹתֵם, וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה, וְתִזְכּוֹר כָּל-הַנְּשָׁכָחוֹת. וְתִפְתָּח
אֶת-סֵפֶר הַזְּכוֹנוֹת, וּמֵאֱלֹו יִקְרָא, וְחוֹתֵם יָד כָּל-
אָדָם בּוֹ.

וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתְקַע, וְקוֹל דְּמָמָה דְּקָה יִשְׁמַע. וּמִלְאָכִים
יִחַפְּזוּן, וְחֵיל וְרַעְדָּה יֵאֱחָזוּן, וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין,
לְפָקוֹד עַל צָבָא מְרוֹם בְּדִין, כִּי לֹא יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין.
וְכָל-בָּאֵי עוֹלָם יַעֲבִירוּן לִפְנֶיךָ כְּבָנֵי מְרוֹן. כְּבִקְרַת רוּעָה
עֲדָרוּ, מִעֲבִיר צֹאנֹו תַּחַת שִׁבְטֹו, כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
וְתִמְנֶה, וְתִפְקֹד נַפְשׁ כָּל-חַי, וְתַחֲתוֹךְ קִצְבָּה לְכָל-בְּרִית
וְתִכְתּוֹב אֶת-גְּזֹר דִּינָם.

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן, וּבְיוֹם צוֹם כְּפוּר יִחַתְמוּן.

כִּמָּה יַעֲבִירוּן וְכִמָּה יִבְרָאוּן.

מִי יִחְיֶה, וּמִי יָמוּת.

מִי בְּקִצּוֹ, וּמִי לֹא בְּקִצּוֹ.

מִי בָּאֵשׁ, וּמִי בַּמַּיִם.

מִי בַּחֲרֹב, וּמִי בַּחַיָּה.

מִי בְּרָעַב, וּמִי בַּצָּמָא.

מִי בְּרָעַשׁ, וּמִי בַּמַּגָּפָה.

מִי בַּחֲנִיקָה, וּמִי בַּסְּקִילָה.

מִי יָנוּחַ, וּמִי יָנוּעַ.

מִי יִשְׁקִיט, וּמִי יִטָּרֵף.

מִי יִשְׁלֹו, וּמִי יִתִּיסֵר.

מִי יַעֲשִׂיר, וּמִי יַעֲשִׂיר.

מִי יִשְׁפֹּל, וּמִי יָרוּם.

THE "GREAT SHOFAR" WILL BE SOUNDED גדול ובשופר יתקע. In a remarkable exercise of poetic license, the anonymous author of this treasured High Holy Day prayer has transformed the prophetic image of the end of days to today. Isaiah, preaching in Jerusalem in the eighth century B.C.E., had predicted (27:13) that those exiled from the northern kingdom of Israel—the ten lost tribes—would return, and all the nations would gather on God's holy mountain. Later interpreters, from Second Temple times on, understood this as a vision of final redemption, a time of final judgment. In this prayer, judgment is not of an end time but in the present—now, even as we pray.

ON ROSH HASHANAH IT IS WRITTEN בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתְּבוּן. This image of God writing each person's fate in a book appears already in the Jerusalem Talmud (Rosh Hashanah 1:3).

WHEN WE REALLY BEGIN. Written by Stanley Rabinowitz and adapted by Shama Kanter and Jack Riemer.